

Анонимизиран текст

C-372/23 - 1

Дело C-372/23

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в Съда:

13 юни 2023 г.

Запитваща юрисдикция:

Административен съд Хасково (България)

Дата на акта за преюдициално запитване:

1 юни 2023 г.

Жалбоподател в производството по касационно обжалване:

VU

Ответник:

Териториална агенция Митница Бургас към Агенция „Митници“

При участието на:

Окръжна прокуратура Хасково

Вписано в регистъра на Съда под № <u>1260042</u>	
Люксембург, дата: <u>14.06.2023</u>	За Секретар, по пълномощие
Факс / E-mail: <u>/</u>	Радостина Стефанова-Камитова
Подадено на: <u>13.06.23</u>	Администратор

ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 560

01.06.2023г., гр. Хасково

[OMISSIS] АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД ХАСКОВО, [OMISSIS] като разгледа [OMISSIS] касационно административнонаказателно дело № 213 по описа на съда за 2022 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Делото е образувано по касационна жалба от VU от Република Сърбия [OMISSIS] срещу Решение № 8 от 17.01.2022 г., постановено по АНД № 20215620200969 по описа на Районен съд Свиленград за 2021 г.

С постановено по настоящото дело протоколно Определение [OMISSIS], съдебният състав прие, че следва да отправи преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз с въпросите, формулирани в писменото становище на пълномощника на касационния жалбоподател, както и да отправи молба за присъединяване за съвместно[то] му разглеждане с дело на Съда на ЕС № С-717/22. [OMISSIS] [спиране на производството].

• **Дело С-717/22** на [С]ъда на Европейския съюз е образувано по отправено преюдициално запитване на основание чл.19, пар. 3, б. Б от Договора за Европейския съюз във вр. с чл. 267 от Договора за функционирането на Европейския съюз по реда на чл. 93 и сл. от Процедурния правилник на същия съд по формулирани въпроси по АНД № 20225620200057 по описа на Районен съд Свиленград за 2022 г., образувано по жалба на СИСТЕМ ЛУКС ООД - Сърбия.

Съдът формулира съдържанието на преюдициалното запитване, както следва:

I. ЗАПИТВАЩА ЮРИСДИКЦИЯ

Административен съд Хасково [OMISSIS] [адрес]

II. СТРАНИ ПО ДЕЛОТО

Касационен жалбоподател - VU,[OMISSIS] [лични данни], от град Нови пазар, [OMISSIS] Република Сърбия, представляван от пълномощника си, адвокат [OMISSIS] [данни на процесуалния представител].

Ответник - Териториална дирекция Митница Бургас към Агенция „Митници“, Република България [OMISSIS] [адрес].[OMISSIS]

Контролираща страна - Окръжна прокуратура Хасково [OMISSIS] [адрес].

III. Предмет на делото

Оспорва се Решение № 8 от 17.01.2022 г., постановено по АНД № 20215620200969 (969) по описа на Районен съд Свиленград за 2021 г., с което е потвърдено Наказателно постановление [OMISSIS], издадено от заместник-директора на Териториална дирекция Митница Бургас, в частта му по пункт I - с който на VU за нарушение на чл. 233, ал. 1 от Закона за митниците е наложено административно наказание глоба в размер на 73 140,06 лева, и по пункт II, с който на основание чл. 233, ал. 6 от ЗМ са отнети в полза на държавата алуминиеви плоскости - общо 1 340,50 квадратни метра.

Касационният жалбоподател твърди неправилност и незаконосъобразност на съдебния акт и претендира отмяната му, както и отмяна на потвърденото със същия наказателно постановление.

Производството пред Административен съд Хасково [OMISSIS] [данни за производството] е касационно - решението на съда е окончателно и не подлежи на обжалване.

IV. ФАКТИ ПО ДЕЛОТО И СТАНОВИЩА НА СТРАНИТЕ

С Постановление [OMISSIS] на разследващ митнически инспектор при Териториално отделение „Митническо разузнаване и разследване Южна Морска“ по досъдебно производство № 30/2021 г. по описа на посочената митническа структура, лицето VU, [OMISSIS] [лични данни] от гр. Нови пазар, [OMISSIS] Република Сърбия, е привлечен като обвиняем за извършване на престъпление от общ характер, за това, че на 28.05.2021 г. през Граничен контролно-пропускателен пункт (ГКПП) Капитан Андреево, община Свиленград, област Хасково, с товарен автомобил марка MERCEDES [OMISSIS] и полуремарке [OMISSIS] [OMISSIS], пренесъл през границата на страната, от Република Турция за Република България, без знанието и разрешението на митниците, стоки за търговски цели в големи размери, а именно: алуминиеви плоскости от 6 милиметра с размер 2,80 на 1,30 м - 728 кв.м.; алуминиеви плоскости от 12 мм с размер 3,66 на 1,40 м. - 459.62 кв.м.; алуминиеви плоскости от 6 мм с размер 2,80 на 1,30 м. - 152,88 кв.м., всички общо 1340,50 кв.м., на обща стойност 72 711,00 лева - престъпление по чл. 242, ал. 1, б. Д от Наказателния кодекс.

С Постановление от 05.10.2021 г. на прокурор при Окръжна прокуратура Хасково по досъдебно производство № 30/2021г. по описа на ТД Митница Бургас, представляващо прокурорска преписка № 878/2021 г. по описа на Окръжна прокуратура Хасково, наказателното производство е прекратено поради недоказаност на обвинението срещу VU, а веществените доказателства по делото са били върнати на директора на Териториална дирекция Митница Бургас (част от която структура е и Териториално отделение „Митническо разузнаване и разследване Южна Морска“) за вземане на отношение по тях.

Настоящият съд отбелязва, че разграничителният критерий между престъплението - квалифицирана контрабанда по чл. 242, ал. 1, б. Д от Наказателен кодекс и административното нарушение - митническа контрабанда по чл. 233 от Закона за митниците, е стойността на предмета на контрабандата.

В хода на развитото се производство в Териториална дирекция Митница Бургас е било изготвено Становище [OMISSIS], в което Комисия, назначена със заповед на Директора на Териториална дирекция Митница Бургас, във

основа на заключение от Оценъчна експертиза, установила, че митническата стойност на описаните стоки е 73 140,06 лева.

На 10.12.2021 г. заместник-директор на Териториална дирекция Митница Бургас, след като разгледал административнонаказателна преписка, образувана на основание чл. 36, ал. 2 от ЗАНН, във основа на влязло в законна сила Постановление за прекратяване на наказателно производство от 05.10.2021 г. [OMISSIS], е издал Наказателно постановление [OMISSIS], с което за нарушение на чл. 233, ал. 1 от Закона за митниците и на основание чл. 233, ал. 1 от Закона за митниците е наложил на VU:

- административно наказание глоба в размер на 73 140,06 лева - **пункт I;**
- отнел [OMISSIS] в полза на държавата: алуминиеви плоскости от 6 мм с размер 2,80 на 1,30 м. – 728 кв.м., алуминиеви плоскости от 12 мм. с размер 3,66 на 1,40 м. - 307,44 кв.м., алуминиеви плоскости от 12 мм с размер 3,66 на 1,54 м. - 152,88 кв.м., алуминиеви плоскости от 4 мм с размер 2,88 на 1,30 м. - 152,88 кв. м., всички общо 1340,50 кв.м., с митническа стойност 73 140,06 лева - **пункт II.**

В **пункт III** от наказателното постановление е посочено, че **не** се отнема в полза на Държавата товарна композиция с влекач марка MERCEDES [OMISSIS], полуремарке [OMISSIS], 2 броя регистрационни талони [OMISSIS] и 1 брой контактен ключ, собственост на юридическото лице ZEBEX D.O.O., Република Сърбия, и че следва същото да се върне на собственика или надлежно упълномощено от него лице.

Наказателното постановление е било обжалвано от VU пред Районен съд Свиленград **в частта по пункт I и пункт II.**

С Решение № 8 от 17.01.2022 г., постановено по АНД №969/2021 г., районният съд е потвърдил наказателното постановление, като е приел, че VU фактически е превозил през държавната граница и въвел в страната стоки с търговски характер и количество, без знанието и разрешението на митническите органи, с което осъществил състава на митническото нарушение „митническа контрабанда“ по смисъла на чл. 233, ал. 1 от Закона за митниците, във втората от предвидените изпълнителни форми - „превозване“, тъй като преди това не изпълнил задължението за писмено деклариране на превозваната стока, като посочил и че фактът, че жалбоподателят посочил устно, че превозваният от него товар бил около 23 000 килограма, по никакъв начин не изпълвало състава на понятието „деклариране“, тъй като декларирането включвало изчерпателно, точно и ясно обявяване на носените артикули и количеството на всеки от тях - с писмена митническа декларация, и уточнил, че устно деклариране е допустимо, когато стоките са с нетърговски характер, когато стоките са с търговски характер, но се съдържат в личния багаж на пътника и в други

случаи. Посочил и че при установената фактическа обстановка логично можело да се направи извод за наличието на вина у жалбоподателя под формата на небрежност, тъй като при полагане на по-задълбочена грижа при изпълнение на задълженията си, същият още в началото на превоза щял да установи несъответствието между действително превозвания товар и този, описан в превозните документи. Приел, че доколкото небрежността е вид непредпазливост, както и с оглед разпоредбата на чл. 7, ал. 2 от Закона за административните нарушения и наказания, и липсата на изрично законово изключване на непредпазливостта като форма на вината при извършване на нарушението по чл. 233, ал. 1 от Закона за митниците, то несъмнено бил осъществен съставът на посоченото административно нарушение.

Районен съд Свиленград приел още, че административното наказание е правилно наложено по вид и размер. В съответствие с нормата на чл. 233, ал. 1 от Закона за митниците била определена глоба в размер на 100 % от митническата стойност на недеklarираните стоки - 73 140,06 лева. Законосъобразно и правилно било наказателното постановление и в частта на отнемане в полза на Държавата на стоките, предмет на нарушението. Разпореждането в тази част било напълно законосъобразно, приложено на съответното правно основание - чл. 233, ал. 6 от Закона за митниците.

Решението на Районен съд Свиленград е обжалвано от VU пред Административен съд Хасково.

В жалбата се твърди, че нарушението „митническа контрабанда“ не може да бъде извършено при форма на вината „непредпазливост“, тъй като самото понятие „контрабанда“ имплицитно включвало в себе си наличието на умисъл. В случая нарушението било извършено по непредпазливост, а приложената от административнонаказващия орган разпоредба на чл. 233 от Закона за митниците имала за цел борба с умишлената контрабанда. В този смисъл налагането на наказание - глоба от 100 до 200 % от митническата стойност на недеklarираните стоки (в случая 100 %), не съответствало на целта на закона.

Твърди се още, че с наказателното постановление в полза на държавата били отнети стоки, принадлежащи на трето лице, което лице нямало нищо общо с извършеното нарушение. Отнетите в полза на държавата алуминиеви плоскости на обща стойност 73 140,06 лева били собственост на сръбската фирма СИСТЕМ ЛУКС ООД и същите по непредпазливост не били декларирани от превозвача пред митническите органи в съответната форма.

Във връзка с тези твърдения се излагат доводи за противоречие на наказателното постановление с правото на Европейския съюз. В тази насока конкретно се сочи, че поведението на митническите служители при проверката на жалбоподателя на ГКПП Капитан Андреево не било в съответствие с нормите на член 6, 7, 8, 9 и 10 от Европейския кодекс за добри практики на администрацията (Кодекс) и член 41 от Харта[та] на

основните права на Европейския съюз (Хартата), като отговорността на VU в случая била ангажирана в нарушение на член 7 от Кодекса. Изтъква се, че VU подал необходимата на митническите служители информация в устен вид, поради което не можело да се счита, че по непредпазливост пренесъл (превозил) през границата на страната без знанието и разрешението на митниците недекларирани в съответната форма стоки. Акцентира се върху факта, че с потвърденото от районния съд наказателно постановление, освен наказанието глоба, било постановено и отнемане в полза на държавата на недекларираните стоки, собственост на друго лице - санкция, която не била предвидена в чл. 42, т. 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза [наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 952/2013“]. Счита се, че Рамково решение 2005/212/ПВР на Съвета от 24 февруари 2005 година относно конфискация на облаги, средства и имущество от престъпления е приложимо *per argumentum a fortiori* и нормите на член 2, параграф 1 от Рамково решение 2005/[212], във връзка с член 17, параграф 1 от Хартата и на член 4 от Рамково решение 2005/212, във връзка [с] член 47 от Хартата, както и на основание Решение от 14.0[1].2021 г. по дело С-393/19 на Съда на ЕС, следвало да се тълкуват в смисъл, че същите са относими и в случаите, когато деянието не съставлява престъпление, а административно нарушение. Следователно контрабандата можело да бъде единствено умишлена и в този смисъл чл. 233, ал. 1 от Закона за митниците не бил приложим за непредпазливи деяния, независимо от предвижданията на чл. 7, ал. 1 и ал. 2 от ЗАНН, а член 4 от Рамково решение 2005/212 и член 47 от Хартата не позволявали в наказателно производство да се конфискува имущество, принадлежащо на лице, различно от извършителя на престъплението, без това лице да разполагало с ефективни правни средства за защита.

По изложените съображения се иска отмяна на обжалваното съдебно решение, както и отмяна на потвърденото с него наказателно постановление. В случай на установено от касационната съдебна инстанция несъответствие с правото на ЕС при прилагане на националното законодателство, се иска съдът да отправи преюдициално запитване до Съда на ЕС за тълкуване на норми от правото на ЕС по конкретно поставени въпроси, представени в писмен вид.

Ответникът изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Окръжна прокуратура Хасково посочва, че становище по касационната жалба ще изрази в хода на делото по същество. Относно искането за преюдициално запитване счита, че същото не следва да бъде уважавано.

V. ОТНОСИМИ ПРАВНИ НОРМИ ПО БЪЛГАРСКОТО ЗАКОНОДАТЕЛСТВО

Закон за митниците

Чл. 16. (1) При изпълнение на служебните си задължения митническите органи имат право:

1. да извършват проверки, свързани с митническия надзор и контрол на стоки, превозни средства и лица в зоните на граничните контролно-пропускателни пунктове и на цялата територия на страната;
2. да предприемат необходимите мерки, допустими от закона, за осъществяване на митническия контрол;
3. да изискват представянето или предаването на стоки, документи, сведения и други носители на информация, свързани с митническия надзор и контрол;
6. да извършват последващ митнически контрол на стоки и документи, свързани с поставяне под митнически режим с митническа декларация, с декларация за временно складиране, с обобщена декларация за въвеждане, с обобщена декларация за напускане, с декларация за реекспорт или уведомление за реекспорт;

Чл. 66. (1) Всяка стока, предназначена да бъде поставена под митнически режим, подлежи на деклариране за съответния режим.

Чл. 233.

(1) Който пренесе или превози стоки през държавната граница или направи опит за това без знанието и разрешението на митническите органи, доколкото извършеното не представлява престъпление, се наказва за митническа контрабанда с глоба от 100 до 200 на сто върху митническата стойност на стоките или при износ - стойността на стоките.

(2) За митническа контрабанда се наказва и този, който пренесе или превози стоки през външна граница на Европейския съюз без знанието и разрешението на митническите органи и стоките са открити в резултат на проверка на територията на Република България.

(6) Стоките - предмет на митническа контрабанда, се отнемат в полза на държавата независимо от това чия собственост са, а ако липсват или са отчуждени, присъжда се тяхната равностойност, представляваща митническата им стойност, или при износ - стойността на стоките.

Закон за административните нарушения и наказания

Чл. 6. Административно нарушение е това деяние (действие или бездействие), което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред.

Чл. 7.

(1) Деянието, обявено за административно нарушение, е виновно, когато е извършено умишлено или непредпазливо.

(2) Непредпазливите деяния не се наказват само в изрично предвидените случаи.

• В Закона за митниците не съществува разпоредба, изключваща налагане на наказание за извършено непредпазливо деяние по чл. 233.

Чл. 11. По въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс, доколкото в този закон не се предвижда друго.

Чл. 28. (1) За маловажен случай на административно нарушение наказващият орган не налага наказание на нарушителя, като го предупреждава писмено, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на предупреждението, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание. С предупреждението наказващият орган прилага чл. 20, ал. 2—4 и чл. 21.

Чл. 36.

(1) Административнонаказателно производство се образува със съставяне на акт за установяване на извършеното административно нарушение.

(2) Без приложен акт административнонаказателна преписка не се образува освен в случаите, когато производството е прекратено от съда или прокурора или прокурорът е отказал да образува наказателно производство и е препратено на наказващия орган.

Чл. 53. (1) - *в редакция, действала към дата на извършване на нарушението и издаване на наказателното постановление.* Когато се установи, че нарушителят е извършил деянието виновно, ако няма основание за прилагането на чл. 28 и 29, наказващият орган издава наказателно постановление, с което налага на нарушителя съответно административно наказание.

Чл. 58г. (1) Административнонаказателното производство може да приключи със споразумение между наказващия орган и нарушителя,

сключено в срока по чл. 52, ал. 1, ако не са налице основанията за недопустимост по ал. 2. Наказващият орган прави предложение за сключване на споразумение в 14-дневен срок от получаване на преписката от актосъставителя, а нарушителят може да направи предложение в 14-дневен срок от връчването на акта.

(8) Когато със споразумението се налага административно наказание глоба - самостоятелно или с друго наказание, наказващият орган определя глобата в размер на 70 на сто от минимума или от точно определения размер, предвиден за извършеното нарушение, а когато в закона не е предвиден минимум, наказващият орган определя размера на глобата в размер не повече от 70 на сто от половината от максимума. Другите видове административни наказания се определят по правилата на чл. 27, ал. 1—4.

(9) Със споразумението страните не могат да договарят режим на отнемане на вещи в полза на държавата, различен от този по чл. 20 и 21. Когато със споразумението се извършва разпореждане с веществени доказателства или се отнемат в полза на държавата вещи, които не принадлежат на нарушителя, за сключването му е необходимо писмено съгласие на собственика на вещите, което става неразделна част от споразумението. В случай че собственикът не даде съгласие за разпореждане с веществени доказателства или за отнемане на вещи в полза на държавата или не може да бъде открит, наказващият орган се произнася по въпроса за веществените доказателства и за отнемането на вещите в полза на държавата с наказателно постановление, което подлежи на обжалване по реда на чл. 63.

(10) Когато със споразумението е наложено административно наказание глоба, нарушителят приема да заплати размера на глобата в 14-дневен срок от сключването на споразумението.

Наказателен кодекс

Чл. 11. (1) Общественоопасното деяние е извършено виновно, когато е умишлено или непредпазливо.

(2) Деянието е умишлено, когато деецът е съзнавал общественотоопасния му характер, предвиждал е неговите общественотоопасни последици и е искал или допуснал настъпването на тези последици.

(3) Деянието е непредпазливо, когато деецът не е предвиждал настъпването на общественотоопасните последици, но е бил длъжен и е могъл да ги предвиди, или когато е предвиждал настъпването на тези последици, но е мислил да ги предотврати.

VI. ПРАВО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза

Член 5

Определения

2. „митническо законодателство“ означава законодателството, съставено от всяко едно от следните:

- а) Кодекса и разпоредбите за неговото допълване или прилагане, приети на равнището на Съюза или на национално равнище;
- б) Общата митническа тарифа;
- в) законодателството относно системата на Съюза за освобождаване от мита;
- г) международните споразумения, които съдържат митнически разпоредби, доколкото са приложими в Съюза;

[OMISSIS]

д) Регламент (ЕС) 2022/2399 на Европейския парламент и на Съвета [OMISSIS] и разпоредбите за неговото допълване или изпълнение; [OMISSIS]

3. „митнически контрол“ означава специфични действия, извършвани от митническите органи за осигуряване на спазването на митническото и друго законодателство, уреждащо въвеждането, напускането, транзита, движението, складирането и специфичната употреба на стоки, придвижвани между митническата територия на Съюза и държави или територии извън тази територия, както и наличието и движението на митническата територия на Съюза на несъюзни стоки и стоки, поставени под режим специфична употреба.

Член 15

Предоставяне на информация на митническите органи

1. Всяко лице, което участва пряко или косвено в извършването на митнически формалности или на митнически контрол, предоставя на митническите органи, по тяхно искане и в определените срокове, пълната изисквана документация и информация в подходяща форма и оказва цялото необходимо съдействие за извършването на тези формалности или контрол.

2. Лице, което подава пред митническите органи митническа декларация, декларация за временно складиране, обобщена декларация за въвеждане, обобщена декларация за напускане, декларация за реекспорт или уведомление за реекспорт или подава заявление за разрешение или за друго решение, е отговорно за всяко едно от следните:

- а) точността и пълнотата на информацията, предоставена в декларацията, уведомлението или заявлението;
- б) автентичността, точността и валидността на всички документи, придружаващи декларацията, уведомлението или заявлението;
- в) в съответните случаи — изпълнението на всички задължения, свързани с поставянето на въпросните стоки под съответния митнически режим или с извършването на разрешените операции.

Първата алинея се прилага и за предоставянето във всякаква друга форма на всякаква информация, която се изисква от или се представя на митническите органи.

Когато декларацията или уведомление е подадено, заявлението е подадено или информация е предоставена от митнически представител на съответното лице, съгласно посоченото в член 18, този митнически представител също е обвързан със задълженията, предвидени в първата алинея от настоящия параграф.

Член 42

Прилагане на санкции

1. Всяка държава членка предвижда санкции за неспазване на митническото законодателство на Съюза. Тези санкции трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи.
2. Когато се прилагат административни санкции, те могат да бъдат в една от следните две форми или в двете:
  - а) имуществена санкция или глоба от митническите органи, включително, където е уместно, прилагане на споразумение вместо налагане на наказание за извършено престъпление;
  - б) отмяната, спирането или изменението на разрешение, чийто титуляр е съответното лице.

Член 198

Мерки, които следва да бъдат предприети от митническите органи

1. Митническите органи предприемат всички необходими мерки за разпореждане със стоките, включително отнемане и продажба или унищожаване, в следните случаи:

а) когато едно от задълженията, установени в митническото законодателство за въвеждането на несъюзни стоки на митническата територия на Съюза, не е изпълнено или стоките са били отклонени от митнически надзор.

Харта на основните права на Европейския съюз

Член 17

Право на собственост

1. Всеки има право да се ползва от собствеността на имуществото, което е придобил законно, да го ползва, да се разпорежда с него и да го завещава. Никой не може да бъде лишен от своята собственост, освен в обществена полза, в предвидените със закон случаи и условия и срещу справедливо и своевременно обезщетение за понесената загуба. Ползването на имуществото може да бъде уредено със закон до степен, необходима за общия интерес.

Член 41

Право на добра администрация

1. Всеки има право засягащите го въпроси да бъдат разглеждани от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза безпристрастно, справедливо и в разумен срок.

2. Това право включва по-специално:

а) правото на всяко лице да бъде изслушвано преди срещу него да бъде предприета индивидуална мярка, която би имала неблагоприятни последици за него;

б) правото на достъп на всяко лице до документите, които се отнасят до него, като се зачитат легитимните интереси, свързани с поверителността и професионалната и служебна тайна;

в) задължението на администрацията да мотивира своите решения.

Член 49

Принципи на законност и пропорционалност на престъплението и наказанието

1. Никой не може да бъде осъден за действие или бездействие, което в момента на извършването му не е представлявало престъпление съгласно националното или международното право. По същия начин, не може да бъде налагано по-тежко наказание от това, което е било приложимо към момента на извършване на престъплението. Ако в по-късен момент след престъплението законът предвижда по-леко наказание, трябва да се приложи това наказание.

2. Настоящият член не засяга осъждането и наказанието на лице, виновно за действие или бездействие, което в момента на извършването му е било престъпление по смисъла на общите принципи, признати от всички народи.

3. Тежестта на наказанията не трябва да бъде несъразмерна спрямо престъплението.

Рамково решение 2005/212/ПВР на Съвета от 24 февруари 2005 г. относно конфискация на облаги, средства и имущество от престъпления

Член 1

Определения

По смисъла на настоящото рамково решение (трето и четвърто тире):

- „средства на престъплението“ означава всички предмети, които по някакъв начин изцяло или частично са използвани или следва да бъдат използвани за извършване на едно или няколко престъпления;
- „конфискация“ означава наказание или мярка, които са постановени от съд след производство, което се отнася за едно или няколко престъпления, или които водят до окончателно отнемане на имущество;

Член 2

Конфискация

1. Всяка държава членка взема необходимите мерки, за да направи възможно конфискуването, изцяло или частично, на средства на престъплението и облаги от престъпление, за които се предвижда наказание лишаване от свобода над една година, или на имущество, чиято стойност отговаря на тези облаги.

Европейски кодекс за добри практики на администрацията

Член 6

Пропорционалност

1. Когато взема решения, служителят гарантира, че предприетите мерки са съизмерими с търсената цел, и по-специално избягва ограничаване правата на гражданите или налагане на задължения, когато тези ограничения или задължения не са в разумна връзка с целта на осъществяваното действие.

2. Когато взема решения, служителят зачита справедливото равновесие между интересите на частните лица и обществения интерес.

Член 7

Недопустимост на злоупотреба с правомощия

Правомощията се използват единствено за целите, за които са били предоставени със съответните разпоредби. Служителите във всички случаи избягват да използват тези правомощия за цели, които нямат правно основание или не са мотивирани от никакъв обществен интерес.

Член 8

Безпристрастност и независимост

1. Служителят трябва да бъде независим и безпристрастен. Той се въздържа от всякакви своеволни действия, които биха се отразили неблагоприятно на членове на обществеността, както и не проявява привилегировано отношение на каквито и да било основания.

2. Поведението на служителя никога не се ръководи от личен, семеен или национален интерес или политически натиск. Служителят не участва във вземането на решения, от които той или близък член на семейството му имат финансов интерес.

Член 9

Обективност

При вземането на решения служителят взема предвид всички фактори, които имат значение за случая, и преценява тежестта на всеки от тях, като изключи от разглеждане онези, които са ирелевантни.

Член 10

Законни очаквания, последователност и консултации

1. Служителят е последователен в личната си административна дейност, както и в административната дейност на институцията. Той прилага установения в административната дейност на институцията ред, освен ако няма налице законови основания за отклонение от този ред в конкретния случай. Тези основания се документират писмено.

2. Служителят зачита законните и разумни очаквания, които имат членовете на обществеността към него с оглед на начина, по който е действала до този момент институцията.

3. Когато е необходимо, служителят съветва членове на обществеността как да процедурат и какви действия да предприемат при разрешаване на въпроси от неговата компетентност.

VII. МОТИВИ ЗА ПРЕЮДИЦИАЛНОТО ЗАПИТВАНЕ

Настоящата съдебна инстанция допуска, че е възможно липсата на правна норма в специалния Закон за митниците, с която да се прави разлика между умишленото и непредпазливото извършване на административното нарушение по чл. 233, ал. 1 от Закона за митниците, да е в противоречие с правото на ЕС. В тази връзка намира, че въпросът за извършеното от VU административно нарушение и налагането на наказание за него, може да не е бил разгледан справедливо от митническата администрация по смисъла на член 41, параграф 1 от Харта[та] [OMISSIS]. Налагането на санкция при липса на разграничителен критерий в зависимост от формата на вина, води до прилагане на по-горе цитираната норма от националното законодателство по отношение на всички лица, реализирали от обективна страна посоченото в нормата нарушение, което означава еднакво третиране на лицата, без да се държи сметка за това, че в някои случаи извършителите на това деяние може да не са имали за цел да пренесат или превозят стока през държавната граница или опит за това, без знанието и разрешението на митническите органи. Може да се приеме, че подходът на националния законодател в обсъжданата хипотеза нарушава принципа на съразмерност на наказанието спрямо наказуемото деяние, което да се счита за несъответствие с нормата на член 49, параграф 3 от Хартата [OMISSIS]. В тази връзка е възможно да се счита и че действията на митническите органи не са съобразени с предвиденото в членове от 6 до 10 от Европейския кодекс за добри практики на администрацията. Съществуващата правна регламентация по процесния казус не допуска във всички случаи наказаното лице да има правна възможност да доказва липса на умисъл в действията си и така евентуално да може постигне намаляване, отмяна или замяна на наказанието с по-леко. Последните хипотези са в правомощията на административнонаказващия орган, който по силата на чл. 28 от общия закон - Закон за административните нарушения и наказания, може да се произнесе в тази насока, а другата сходна възможност в това отношение е постигането на споразумение по реда на чл. 58г от Закон[а] за административните нарушения и наказания.

От друга страна, може да се допусне, че относимите за случая национални норми са съответни на правото на ЕС и в този смисъл с прилагането им държавата (в случая посредством митническите органи) действа съобразно член 15, параграф 1 и параграф [2], член 42, параграф 1 и параграф 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 [OMISSIS], съответно не е налице неспазване на

член 41, параграф 1, член 49, параграф 3 от Хартата [OMISSIS] или на други норми от правото на ЕС, и не е налице извършване на действия на митническите органи при несъобразяване с Европейския кодекс за добри практики на администрацията.

На следващо място, следва да се отбележи, че с Решение от 14 януари 2021 г. по дело С-393/19, постановено по отправено от Апелативен съд Пловдив (България) [преюдициално запитване], Съдът на ЕС е приел, че:

„1) Член 2, параграф 1 от Рамково решение 2005/212/ПВР на Съвета от 24 февруари 2005 година относно конфискация на облаги, средства и имущество от престъпления във връзка с член 17, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която позволява конфискация на средство, използвано за извършване на престъпление квалифицирана контрабанда, когато това средство принадлежи на трето добросъвестно лице.

2) Член 4 от Рамково решение 2005/212 във връзка с член 47 от Хартата на основните права трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която позволява в наказателно производство да се конфискува имущество, принадлежащо на лице, различно от извършителя на престъплението, без това лице да разполага с ефективни правни средства за защита.[“]

Обект на разглеждане в посоченото Решение на Съда на ЕС е била национална правна уредба на Република България, а именно чл. 242, ал. 7 и ал. 8 от Наказателния кодекс (понастоящем ал. 8, отменена с Решение № 12 от 30.09.2021 г. на Конституционния съд на Република България по конституционно дело № 10/2021 г., а ал. 7 е действащо право). Съгласно чл. 242, ал. 7 от Наказателния кодекс предметът на контрабандата се отнема в полза на държавата, независимо чия собственост е, а ако липсва или е отчужден, присъжда се неговата равностойност по съответни държавни цени на дребно.

Постановеното с пункт II от Наказателно[то] постановление [OMISSIS], потвърдено от Районен съд Свиленград, отнемане в полза на държавата на предмета на нарушението (подробно описан в наказателното постановление), представлява хипотеза - сходна с чл. 242, ал. 7 от Наказателния кодекс, с разликата, че отнемането на предмета в настоящия казус е предприето за извършено административно нарушение - такова по чл. 233, ал. 1 от Закона за митниците, а не за извършено престъпление. Следва да се отчете и че произнасянето на Съда на ЕС в т. 2 от [диспозитива на] Решение от 14 януари 2021 г. по дело С-393/19 касае въпроса за ефективни правни средства за защита на третото лице, които следва да се считат за гарантирани от българския законодател, що се касае до случаи на извършени административни нарушения, предвид нормата на чл. 59, ал. 2 от

Закона за административните нарушения и наказания, с оглед и на факта, че извършителят на нарушението е известен.

Поради изложеното настоящият състав на касационната съдебна инстанция счита, че е необходимо изрично произнасяне на Съда на ЕС относно отнемането на предмета (конфискацията), в хипотезата на извършено административно нарушение по чл. 233, ал. 1 от Закона за митниците, съответно необходимо е да се изясни въпросът противоречи ли чл. 233, ал. 6 от Закона за митниците на норми от правото на ЕС.

Като се имат предвид нормите на член 17 от Харта[та] [OMISSIS] и член 42, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 [OMISSIS], може да се допусне, че отнемането на предмета на нарушението накърнява правата на VU. Разглеждането на въпроса за отнемането в полза на държавата на предмета на нарушението в случая следва да се приеме за релевантно, доколкото извършителят на нарушението е отговорен за товара, който превозва, пред собственика на този товар. Ето защо отнемането му с наказателното постановление може да рефлектира в правната сфера на VU посредством предявяването на регресни или други претенции срещу него от страна на СИСТЕМ ЛУКС ООД (Република Сърбия).

От друга страна, може да се приеме, че отнемането на предмета на нарушението в полза на държавата по силата на чл. 233, ал. 6 от Закона за митниците е допустимо правно действие, съответно на член 2 от Рамково решение 2005/212/ПВР [OMISSIS], член 42, член 198, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 952/2013 [OMISSIS] и на други норми от правото на ЕС, и е съобразено с предвиденото в Европейския кодекс за добри практики на администрацията.

По мнение на настоящия съд, нормата на чл. 7, ал. 2 от Закона за административните нарушения и наказания, която се явява обща спрямо тази на чл. 233, ал. 1 от Закона за митниците, е въведена в националното право от законодателя с оглед по-ниската обществена опасност на административните нарушения в сравнение с престъпленията по Наказателния кодекс например, в който са налични хипотези, предвиждащи наказания в зависимост от формата на вина (умисъл или непредпазливост). Ето защо може да се приеме, че предвиденото налагане на наказание по чл. 233, ал. 1 от Закона за митниците не попада извън обхвата на член 42 от Регламент (ЕС) № 952/2013 [OMISSIS] и не е в противоречие с член 49, параграф 3 от Харта[та] [OMISSIS]. Още повече, че чл. 233, ал. 1 от Закона за митниците предвижда налагане на наказание в границите от 100 до 200 на сто върху митническата стойност на стоките, което означава, че административнонаказващият орган прилага нормата, отчитайки всички факти и обстоятелства по случая, включително формата на вина.

По гореизложените съображения и с оглед фактическата обстановка по случая, приложените от заместник-директора на Териториална дирекция

Митница Бургас правни норми и относимите норми от правото на ЕС, настоящият състав на съда намира, че за правилното решаване на спора, с който е сезиран, е необходимо по реда на чл. 267, параграф 3, във връзка с параграф 1, б. а) и б) от ДФЕС да бъдат зададени формулираните по-долу въпроси, поради което [OMISSIS] Административен съд Хасково [OMISSIS]

ОПРЕДЕЛИ:

ОТПРАВЯ преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз по член 267, параграф 1, буква а) и б) от Договора за функциониране на Европейския съюз със следните въпроси:

1. Дали член 15, във връзка с член 42, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като тази по чл. 233, ал. 1 от Закона за митниците, във връзка с чл. 7 от Закона за административните нарушения и наказания, предвиждаща налагане на наказание за неумишлена контрабанда, в случаите на извършено поради небрежност митническо нарушение, свързано с неспазването на съответната форма за деклариране на превозваните през границата на страната стоки. Допустима ли е национална правна уредба, която в такива случаи позволява нарушението да се квалифицира като митническата контрабанда, извършена по непредпазливост, или умисълът е задължителен елемент от състава на митническата контрабанда?

2. Дали член 42, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като тази по чл. 233, ал. 1 от Закона за митниците във връзка с чл. 7 от Закона за административните нарушения и наказания, която позволява за нарушение, покриващо състава на понятието „митническа контрабанда“ и извършено за първи път, да се налага еднакво по вид и размер наказание - „глоба“ в размер от 100 до 200 % от митническата стойност на предмета на нарушението, независимо от това дали то е извършено умишлено, или непредпазливо?

3. Дали член 42, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза трябва да се тълкува в смисъл, че е недопустима национална правна уредба като тази по чл. 233, ал. 6 от Закона за митниците, предвиждаща като допълнителна административна санкция конфискацията (отнемане в полза на държавата) на стоките или вещите, предмет на нарушението, чието притежание не е забранено. Дали отнемането на предмета на нарушението е допустимо в случаите, когато отнеманото имущество принадлежи на лице, различно от извършителя на нарушението?

4. Дали член 42, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза, във връзка с член 49, параграф 3 от Харта на основните права на Европейския съюз, трябва да се тълкува в смисъл, че е недопустима национална правна уредба като тази по чл. 233, ал. 6 от Закона за митниците, предвиждаща като допълнителна санкция конфискацията (отнемане в полза на държавата) на стоките или вещите, предмет на нарушението, чието притежание не е забранено, наред с налагане на наказание „глоба“, като непропорционална санкционна намеса в правото на собственост, която е несъразмерна с преследваната легитимна цел, в случаите, когато отнеманото имущество, предмет на нарушението, принадлежи на извършителя на нарушението и в случаите, когато принадлежи на трето лице, различно от нарушителя — изобщо, и в частност в случаите, когато нарушителят не е извършил нарушението умишлено, а при форма на вина непредпазливост?

5. Дали член 5, [точка] 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза, във връзка с член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз, трябва да се тълкува в смисъл, че органите, осъществяващи митнически контрол, следва да спазват разпоредбите на Европейския кодекс за добри практики на администрацията, и по-специално членове от 6 до 10 включително, и не е допустима национална правна уредба като тази по чл. 233, ал. 1 от Закона за митниците, във връзка с чл. 7, ал. 2 от ЗАНН, която позволява наказването на лица, които формално и по непредпазливост са извършили нарушение на митническото законодателство, с наказанията за умишлено деяние, както и с отнемане в полза на държавата на основание чл. 233, ал. 6 от ЗМ на предмета на нарушението, принадлежащ на трето лице, без преди това неизрядното лице да е било упътено какви действия в съответствие със закона да предприеме и как надлежно да оформи по предвидения от закона начин документите си за превоз на стоки през държавна граница, която е външна за ЕС?

[OMISSIS] [данни относно обжалваемостта] [OMISSIS]

